

For ganske nylig kom det frem, hvordan kommuner i landets udkantområder kan konstatere, at alderssammensætningen blandt kommunens indbyggere gradvis ændres i retning af flere og flere ældre over 67 år. De langsigtede konsekvenser af en sådan udvikling er bestemt ikke opmuntrende.

Jeg vil gerne her benytte lejligheden til at pege på nogle indsatsområder, hvor vi klart kan gøre tingene bedre:

Vi kan forstærke bestræbelserne på at give bedre udviklingsmuligheder i landsbyer og landområder i takt med strukturudviklingen i landbruget. Der er gjort en del, men der kan gøres mere, ikke kun i form af støtte til projekter af forskellig karakter, men også i form af en mindre restriktiv planlægning i landområderne.

Vi kan forbedre infrastrukturen over hele landet. Jeg tænker her ikke kun på motorveje, men også på den kollektive trafik. I Midt- og Vestjylland, hvor jeg kommer fra, føler man sig klart ladt i stikken på dette område i øjeblikket.

Vi skal være mere bevidste omkring den regionale spredning af vores uddannelsesinstitutioner. For øjeblikket er der en heftig debat om regeringens planer vedrørende KVVU, de korte videregående uddannelser. Indtrykket er, at udkantområderne igen bliver svigtet.

Om kulturområdet: Som redegørelsen påpeger, placeres langt hovedparten af de statslige kulturinvesteringer i hovedstaden. Kulturinvesteringer i hovedstaden kan være velmotiverede, men en større andel af de statslige kulturpenge bør efter konservativ opfattelse komme hele landet til gode. Det lykkedes faktisk for Det Konservative Folkeparti i forbindelse med forliget om Det Kongelige Teater at vriste nogle ganske få millioner fra kulturministeren til brug for gode kulturinitiativer i den øvrige del af landet, men langt fra nok.

Arbejdsmarkedspolitisk, uddannelsespolitisk og erhvervspolitisk er regeringen på statens vegne naturligvis på banen i landets regioner. Der er taget en række nye initiativer, og en stor del af disse er ganske udmærkede.

Personligt har jeg været involveret i et af regeringens erhvervsinitiativer: etableringen af et såkaldt erhvervsknudepunkt i det midt- og vestjyske område. Et af formålene med erhvervsknudepunkterne har været regionalt at få koordineret beslutningerne blandt de mange aktører på erhvervs-, uddannelses- og arbejdsmarkedsmarkedsområdet. Jeg har selv formule-

ret det tidligere på den måde, at da staten centralt jo tilsyneladende ikke er i stand til at koordinere sine egne initiativer på de nævnte politikområder, ja, så kunne man jo passende læse den ikke løste koordineringsopgave over på de regionale aktører, f.eks. AMU, AF eller TIC.

Der er et umådeligt behov for at få etableret en enstrengt service over for virksomhederne og befolkningen på de nævnte politikområder, men uden opbakning fra centralt hold var opgaven simpelt hen for omfattende, og interesse modsætningerne mellem de statslige aktører på regionalt niveau var som følge heraf alt for store, og vi kom næsten ingen vegne.

Min konklusion er derfor, at skal det lykkes til gavn for ikke mindst erhvervsudviklingen rundt i landets regioner at få etableret en effektiv enstrengt erhvervsservice over for virksomhederne – og behovet herfor er endda meget stort – så bliver ministrene og ministerierne nødt til på centralt niveau at komme op af de interne skyttegrave og uden skelen til ressortinteresser få løst de nævnte koordineringsopgaver. Det kan simpelt hen ikke gå hurtigt nok.

Efter konservativ opfattelse skal der sættes mere fokus på regionalpolitikken i de kommende år. Ved at sikre en afbalanceret vækst og udvikling regionerne imellem får vi landet til at hænge bedre sammen, og vi får skabt et mere helt Danmark.

Afslutningsvis vil jeg gerne gøre opmærksom på, at statslige initiativer ikke kan stå alene. Hvis der ikke regionalt skabes effektive samarbejdsorganer til at følge op på de statslige initiativer, kommer vi ikke langt nok.

Når man i den danske debat har talt om regioner, har man normalt hermed forstået geografiske enheder svarende til amterne, men de nuværende amter er efter vores opfattelse for små og ikke slagkraftige nok til at løse de regionale opgaver. En undtagelse er her hovedstaden, hvor vi gennem Hovedstadens Udviklingsråd har fået skabt en slagkraftig regional organisation til at løse de nævnte opgaver. Derfor forudsiger vi en udvikling i Danmark i retning af få, virkelig slagkraftige regioner til afløsning af den nuværende amtsstruktur, som tiden er løbet fra.

Debatten om amter og regioner må vi tage en anden dag. Man kunne jo passende diskutere spørgsmålet i morgen på Amtsrådsforeningens generalforsamling, men jeg har følt det vigtigt også at nævne problemstillingen i dag i forbindelse med vores regionalpolitiske debat.